

تأثیرآموزش نظریه ذهن بر کارکردهای اجرایی دانشآموزان پسر با ناتوانی یادگیری

نجیمه قربانی^۱، سوسن جباری^۲

تاریخ دریافت: ۹۷/۰۱/۲۴

تاریخ پذیرش: ۹۷/۰۵/۰۶

چکیده

پژوهش حاضر با هدف بررسی تأثیر آموزش نظریه ذهن بر کارکردهای اجرایی دانشآموزان با ناتوانی یادگیری انجام شد. روش پژوهش، نیمه آزمایشی و از نوع طرح پیش آزمون-پس آزمون با گروه گواه استفاده شد. جامعه آماری این پژوهش شامل دانشآموزان پسر با ناتوانی یادگیری شهر شیراز بودند. نمونه مورد مطالعه شامل ۳۰ نفر از دانشآموزان پسر مبتلا به ناتوانی یادگیری در دامنه سنی ۱۱ تا ۱۰ سال شهر شیراز بودند که از بین آنان نمونه‌ای به حجم ۳۰ نفر به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند و در دو گروه آزمایش (۱۵ نفر) و گواه (۱۵ نفر) به صورت تصادفی گمارش شدند. گروه آزمایش آموزش نظریه ذهن را در ۲۴ جلسه ۴۵ دقیقه‌ای دریافت کردند. برای جمع‌آوری داده‌ها از پرسش‌نامه عصب‌شناختی کولیچ (۲۰۰۲) استفاده شد. تحلیل داده‌ها با استفاده از روش تحلیل کوواریانس چندمتغیره نشان داد که میانگین نمرات کارکردهای اجرایی و خرده مقیاس‌های (تصمیم‌گیری-برنامه‌ریزی، سازمان‌دهی و بازداری) در گروه آزمایش به طور معناداری افزایش یافته است ($P < 0.01$). براساس نتایج پژوهش حاضر می‌توان گفت از آنجا که بخش عمده‌ای از دانشآموزان مبتلا به ناتوانی یادگیری در کارکردهای اجرایی دچار نارسایی هستند، بنابراین آموزش نظریه ذهن می‌تواند به عنوان یکی از شیوه‌های مکمل شیوه‌های دیگر در این دانشآموزان به کار رود.

واژگان کلیدی: آموزش نظریه ذهن، کارکردهای اجرایی، ناتوانی یادگیری

۱. کارشناسی ارشد روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران (نویسنده مسئول)

najmehghorbani117@gmail.com

۲. استادیار روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران

مقدمه

ناتوانی یادگیری^۱ به یک گروه ناهمگن از اختلال‌ها گفته می‌شود که مشکلات قابل توجهی در زمینه‌های گوش دادن، صحبت کردن، خواندن، نوشتن، استدلال و ریاضیات اشاره دارند و علت آن، اختلال در عملکرد سیستم عصبی مرکزی می‌باشد. اگرچه ناتوانی‌های یادگیری ممکن است همزمان با معلولیت‌های دیگر مانند اختلالات حسی، کم‌توانی ذهنی، اختلالات عاطفی باشد و یا تحت تأثیر عواملی مانند تفاوت‌های فرهنگی و زبانی، آموزش ناکافی و یا نامناسب رخ دهد ولی در نتیجه این عوامل رخ نمی‌دهد (گارتلند و استرسنیدر^۲، ۲۰۱۶). اصطلاح نظریه ذهن، اولین بار توسط پریماتولوژیست‌ها، پریماک و وودراف^۳ (۱۹۷۸) استفاده شده است. در پژوهش آنان بیان نمودند که شامپانزه‌ها توانایی در کحالات ذهنی هم نوعان خود را دارند. در حال حاضر نیز تحقیقات حیوانی از جایگاه خاصی برخوردار است، زیرا در تشخیص محتوای غیرکلامی رفتارهای مرتبط به نظریه ذهن و نیز در کچگونگی تحول شناخت اجتماعی انسان مفید هستند. اما از طرفی اشکال ناشی از این نوع تحقیقات آن است که پدیده‌های مشاهده شده می‌توانند به عنوان یادگیری محرك-پاسخ محسوب شوند زیرا برای در کحالات درونی می‌باید به قرایین بیرونی رفتارهای قابل مشاهده استناد کرد. به همین دلیل مناقشاتی در مورد تعبیر و تفسیر یافته‌های بدست آمده از حیوانات وجود دارد (پووینلی، نلسون و بویسن^۴، ۱۹۹۰، هاری، کال و توماسلو^۵، ۲۰۰۱؛ به نقل از خانجانی، هداوندخانی، ۱۳۸۸). تحقیقات فلاول^۶ (۱۹۶۳) در گسترش نظریه شناخت اجتماعی نقش مهمی ایفا کرد. یکی از سازه‌های شناخت اجتماعی نظریه ذهن است. به وسیله نظریه ذهن ما می‌توانیم حالات ذهنی را (باورها، تمایلات، تخیلات، عواطف) که علت رفتار هستند تفسیر کنیم (بارون کوهن^۷، ۲۰۰۱). نظریه ذهن اصطلاحی است که به توانایی پیش‌بینی و شرح دادن رفتار با رجوع به حالات ذهنی اشاره دارد (داهرتی^۸، ۲۰۰۸) و در عمل به کودک ابزار قدرتمندی می‌دهد تا با آن به اکتشاف، پیش‌بینی و تغییر رفتار دیگران

-
1. Learning disability
 2. Gartland & Strosnider
 3. Premack & Woodruff
 4. Povinelli, Nelson & Boysen
 5. Hare, Call & Tomasello
 6. Flavell
 7. Baron-cohen
 8. Doherty

دست بزند و به فرد اجازه می‌دهد که افکار، آرزوها و نیات را در کم و پیش‌بینی کند و حالات ذهنی را به خود و دیگران اسناد دهد (فرگوسن و آستین^۱، ۲۰۱۰). نظریه ذهن مبتنی بر رویکرد فراشناختی و پردازش شناختی است. در رویکرد فراشناختی فرض بر این است که کودکان مبتلا به ناتوانی یادگیری به دلایل شناختی و فراشناختی قادر نیستند راهبردهایی که مستلزم انجام تکالیف آموزشی است، استفاده کنند. آنان نمی‌توانند درباره چگونگی تغییر خود و سازماندهی آن فکر کنند (تورگسن^۲، ۱۹۹۷).

مطالعه متغیرهای فراشناختی (یعنی پیش‌بینی، برنامه‌ریزی، رسیدگی، نظارت) در دانشآموزان با ناتوانی‌های یادگیری ممکن است منجر به درک بهتری از چگونگی کارکرد این متغیرها شود و این درک به نوبه خود ممکن است موجب بهبود عملکرد دانشآموزان در کارکردهای اجرایی شود.

بارکلی (۱۹۹۷) کارکردهای اجرایی را اعمال خود فرمان^۳ می‌داند که برای خودگردانی به کارگرفته می‌شود و معتقد است می‌توان کارکردهای اجرایی را به طور خلاصه اعمالی دانست که فرد برای هدایت خود انجام می‌دهد تا خودکنترلی، رفتار هدف‌مدار و پیشنهادهای آینده را به اجرا در آورد. در واقع از این طریق فرد می‌تواند ضمن کنترل رفتار خود در طول زمان، که براساس ادراک زمان رخ می‌دهد، پاسخ نهایی را به گونه‌ای اصلاح و هدایت کند که تقویت کننده بزرگتری به دست آورد. کارکردهای اجرایی در طول فرایند رشد و با افزایش سن کودک تحول می‌یابد و به تدریج به کودک کمک می‌کند تا تکالیف پیچیده‌تری را انجام دهد. تغییرات مهمی که در کارکردهای اجرایی صورت می‌گیرد بین سالهای ۲ تا ۵ سالگی می‌باشد و سپس این کارکردها با رشد کودک همزمان رشد می‌کند و در حدود ۱۲ سالگی عملکرد کودک شبیه عملکرد بزرگسالان می‌شود. از طرفی می‌توان شکست کودک را در انجام کارکردهای اجرایی بر اساس پیچیدگی و دشواری تکالیف مشخص کرد و نیز می‌توان بین تحول جنبه‌های عاطفی نسبتاً داغ و از سوی دیگر جنبه‌های خاص تر شناختی خنک به نوعی تفاوت قابل شد (علیزاده، ۱۳۸۵). کودکان با ناتوانی یادگیری در زمینه کارکردهای اجرایی، عملکرد ضعیفی دارند. نظریه ذهن و کارکردهای اجرایی مرتبط به یک منطقه مغزی (کورتکس پیش‌بیشانی)

1. Ferguson & Austin

2. Torgesen

3. Command their actions

هستند که فرایندهای شناختی را در گیر می‌سازد. هر دو به طور برجسته‌ای در سن قبل از مدرسه رشد می‌کنند (کارلسون و موزس و برتون^۱، ۲۰۰۲). کودکان به تدریج در همان سنی که باور و سایر حالت‌های ذهنی را به دیگران اسناد می‌دهند، می‌توانند به طور منعطف فکر کرده و رفتار خود را کنترل نمایند و این امر اتفاقی نیست. منطقاً داشتن بینش بر حالت‌های ذهنی خود برای سطح خاصی از خودکنترلی ضروری است. بنابراین ممکن است نظریه ذهن برای کار کرد اجرایی یا ارتقای آن ضروری باشد. همچنین، توانایی فراتجسم که پایه و اساس نظریه ذهن است، پیش نیازی برای کار کردهای اجرایی است (پرنر و لانگ^۲، ۱۹۹۹). میان نظریه ذهن و کار کردهای اجرایی همبستگی قوی وجود دارد. زمانی که کودکان به در ک درستی از باورهای خود و دیگران برسند، می‌توانند مهارت‌های خود را در زمینه کار کردهای اجرایی گسترش دهند (پاول و کری، ۲۰۱۷). همچنین، کار کردهای اجرایی از بازداری استفاده می‌کنند که قوی ترین ارتباط را با نظریه ذهن دارد (دونیاز، یووز و سلکوک، ۲۰۱۸). نظریه ذهن از طریق باورهای کاذب و دروغین با کار کردهای اجرایی در ارتباط است و کودکانی که با لاترین سطح عملکردی در کار کردهای اجرایی دارند، باید از نظر نظریه ذهن نیز نسبت به همتایان خود عملکرد بهتری داشته باشد (وانگ، دوین، وانگ و هیوز، ۲۰۱۶).

در زمینه رابطه نظریه ذهن و کار کردهای اجرایی در دانش آموزان با ناتوانی یادگیری فقط دو پژوهش زیر صورت گرفته است. خسرو راد و کوهبانی (۱۳۹۳) در پژوهشی با عنوان رابطه کار کردهای اجرایی مغز و نظریه ذهن در دانش آموزان با اختلال یادگیری ریاضی، که ۲۰ دانش آموز عادی مقطع ابتدایی و ۲۰ دانش آموز با اختلال ریاضی انتخاب شدند، کار کردهای اجرایی و نظریه ذهن را مورد ارزیابی قرار دادند. نتایج این تحقیق نشان داد که دانش آموزان با اختلال ریاضی در کار کردهای اجرایی و هم در نظریه ذهن مشکلاتی را تجربه می‌کنند و بین نظریه ذهن (مؤلفه‌های آموزش و بازشناسی هیجانات، باور کاذب و فریب) و کار کردهای اجرایی (سازماندهی، تصمیم‌گیری- برنامه‌ریزی و بازداری) در دانش آموزان با اختلال یادگیری ارتباط معناداری وجود دارد. خدابخشی، ملک پور و عابدی (۱۳۹۴) در پژوهشی به بررسی تأثیر آموزش مبتنی بر نظریه ذهن بر عملکرد ذهن خوانی و

1. Carlson,Moses & Williams

2. Perner & Lang

کارکردهای اجرایی در کودکان مبتلا به اختلال های طیف اوتیسم پرداختند که نتایج نشان داد که آموزش نظریه ذهن (آموزش مؤلفه‌ها هیجان و باور کاذب و فریب) بر کارکردهای اجرایی (مؤلفه‌ی سازماندهی و برنامه‌ریزی) تأثیر داشته است. در پژوهش‌های خارجی در زمینه تأثیر نظریه ذهن بر کارکردهای اجرایی پژوهشی صورت نگرفته است و بیشتر به بررسی رابطه نظریه ذهن و کارکردهای اجرای در پرداخته شده است. لازم به ذکر است که در زمینه نظریه ذهن و کارکردهای اجرایی در دانش آموزان با ناتوانی یادگیری نیز پژوهشی انجام نشده و این پژوهش در سایر گروه‌ها صورت گرفته است. ماتر، آلکورن و ویلن^۱ (۲۰۰۶) نیز در تحقیقی، به بررسی رابطه نظریه ذهن، حافظه کاری و بازداری در کودکان ۵ تا ۳ سال پرداختند و به این نتیجه رسیدند که مؤلفه‌های باور کاذب و فریب نظریه ذهن با مؤلفه بازداری کارکردهای اجرایی در ارتباط است. همچنین، دیویس آنگر و کارلسون^۲ (۲۰۰۸) در پژوهشی به بررسی نظریه ذهن و کارکردهای اجرایی در کودکان ۵ تا ۳ سال پرداختند. نتایج این پژوهش نشان داد که نظریه ذهن یک پیش‌نیاز برای تدریس به کودکان است و کارکردهای اجرایی نقش حیاتی در اثربخشی آموزش دارند. چی و همکاران^۳ (۲۰۱۱) در پژوهشی به بررسی نظریه ذهن و تصمیم‌گیری در بیماران با ضایعات مغزی پرداختند و به این نتیجه رسیدند که مؤلفه‌های باور کاذب، فریب و تکالیف پیشرفت نظریه ذهن و مؤلفه‌ی تصمیم‌گیری کارکردهای اجرایی مرتبط به هم هستند. همچنین، شورک، اسکلمن، لنگوت و دوهلن^۴ (۲۰۱۴) بیان کردند که مؤلفه‌ی باور کاذب نظریه ذهن با مؤلفه‌ی بازداری کارکردهای اجرایی در ارتباط است. لی، وانگ، وو و هنگ^۵ (۲۰۱۴)، در پژوهشی بیان کردند که همبستگی قویی بین باور کاذب، فریب و تکالیف پیشرفت نظریه ذهن و مؤلفه‌های بازداری و تغییر کارکردهای اجرایی وجود دارد. همچنین، وانگ، دوین، وانگ و هیوز^۶ (۲۰۱۶) بیان کردند که مؤلفه‌های باور کاذب و فریب نظریه ذهن با مؤلفه‌ی بازداری کارکردهای اجرایی ارتباط معناداری وجود دارد. پاول و کری^۷ (۲۰۱۷) در پژوهش خود

1. Mutter, Alcorn & Welsh

2. Davis-Unger & Carlson

3. Xi, Zhu,Niu,Zhu,Lee,Tian & Wang

4. Schuwerk, Scheckmann, Langguth & Dohnel

5. Li, Wang,Wu & Hong

6. Wang, Devine,Wong, & Hughes

7. Powell & Carsy

بیان کردند که مؤلفه‌های باور کاذب و فریب نظریه ذهن با مؤلفه بازداری کارکردهای اجرایی ارتباط معناداری دارد. بوسکو، پارولا، ساکو و زین^۱ (۲۰۱۷) به بررسی نظریه ذهن و کارکرد اجرایی پرداختند. نتایج نشان داد که بین مؤلفه‌های باور کاذب، فریب و تکالیف پیشرفته نظریه ذهن با مؤلفه‌های برنامه‌ریزی، انعطاف‌پذیری و توجه کارکردهای اجرایی ارتباط معناداری دارند. هم‌رخدای نقایص نظریه ذهن و کارکردهای اجرایی و آسیب به لوب فرونتال نشانگر رابطه معنی‌دار بین نظریه ذهن و کارکردهای اجرایی است.

مطابق با این پژوهش‌ها، لچی، بیانگو، دوین و هیوز^۲ (۲۰۱۷) در پژوهشی به بررسی کارکردهای اجرایی و نظریه ذهن در کودکان پیش‌دبستانی پرداختند و نتایج بیانگر آن بود که این دو عملکرد باهم در ارتباط هستند. همچنین نتایج نشان داد که کارکردهای اجرایی در توسعه نظریه ذهن در دوران کودکی نقش مهمی را ایفا می‌کند و بین مؤلفه‌های باور کاذب و فریب نظریه ذهن و مؤلفه‌ی بازداری کارکردهای اجرایی رابطه معناداری وجود دارد. لازم به ذکر است که، لوپز و تاورو^۳ (۲۰۱۸) در پژوهشی به بررسی نظریه ذهن و کارکردهای اجرایی پرداختند که نتایج بیانگر ارتباط بین نظریه ذهن با کارکردهای اجرایی بود. همچنین، سیاراتنم، نیومن و وینهات^۴ (۲۰۱۸) در پژوهشی به بررسی روابط بین نظریه ذهن و کارکردهای اجرایی در کودکان مبتلا به اختلال طیف اتیسم پرداختند و نتایج نشان داد که مؤلفه‌های آموزش هیجان و تکالیف پیشرفته نظریه ذهن با کارکردهای اجرایی (مؤلفه‌ی بازداری) در ارتباط است.

همسو با پژوهش‌های فوق دونیاز، یووز و سلکوک^۵ (۲۰۱۸) در پژوهشی به بررسی نظریه ذهن و کارکردهای اجرایی در سال‌های پیش‌دبستانی پرداختند و نتایج نشان داد که مؤلفه‌های باور کاذب، فریب و تکالیف پیشرفته نظریه ذهن با کارکردهای اجرایی (مؤلفه‌ی بازداری) در ارتباط است. همچنین، کولاری، ترسملیا و اویانگ^۶ (۲۰۱۸) در پژوهش خود نشان دادند که مؤلفه‌ی تکالیف پیشرفته نظریه ذهن با کارکردهای اجرایی در ارتباط است.

-
- 1.Bosco, Parola, Sacco & Zettin
 2. Lecce, Bianco, Devine & Hughes
 3. López-Navarro
 4. Sivarathanam, Newman & Rinehart
 5. Doenyas, Yavuz & Selcuk
 6. Kouklari, Tsermentseli & Auyeung

ژانگ، چن، وانگ و ژانگ^۱ (۲۰۱۸) در پژوهش‌های خود نشان دادند که بین مؤلفه‌ی باور کاذب نظریه ذهن و مؤلفه‌های برنامه‌ریزی و بازداری کارکردهای اجرایی ارتباط معناداری وجود دارد. با توجه به اینکه، در زمینه تأثیرآموزش نظریه ذهن بر کارکردهای اجرایی در دانشآموزان با ناتوانی یادگیری پژوهشی صورت نگرفته است و کارکردهای اجرایی پیشینی‌کننده موققیت در خواندن و ریاضیات، به خاطر سپردن و پیروزی کردن از دستورها، تکمیل تکالیف و بازداری از رفتار نامناسب هستند و نقش مهمی در اکتساب دانش دارند، لذا در این پژوهش سعی بر آن شد که تأثیرآموزش نظریه ذهن بر کارکردهای اجرایی دانشآموزان با ناتوانی یادگیری مورد بررسی قرار گیرد.

روش

این پژوهش از نوع پژوهش‌های نیمه‌آزمایشی است و از نوع طرح پیش‌آزمون – پس‌آزمون با گروه گواه استفاده شد. جامعه آماری شامل کلیه دانشآموزان پسر با ناتوانی یادگیری بود که در مراکز ناتوانی‌های یادگیری در دوره ابتدایی شهر شیراز مشغول به تحصیل بودند. گروه نمونه با روش نمونه‌گیری دردسترس از مراکز خاص آموزش ناتوانی‌های یادگیری در شهر شیراز انتخاب شد. ۳۰ دانشآموز پسر در فاصله سنی (۱۰ تا ۱۱) سال انتخاب شد. از دلایل مهم انتخاب این محدوده سنی همگنی افراد نمونه بوده است. همچنین، این دانشآموزان در زمینه تحصیلات والدین، وضعیت اقتصادی- اجتماعی نیز، همگن بودند. لازم به ذکر است، چون میزان پسران مبتلا به ناتوانی یادگیری بیشتر است، از گروه پسران استفاده شد. همچنین، از یک سو با توجه به اینکه تمام سه گروه ناتوانی یادگیری (اختلال خواندن، نوشتن و ریاضیات) در کارکردهای اجرایی عملکرد ضعیفی دارند (میرمهدي، علیزاده و سيف‌نراقي، ۱۳۸۸؛ خسروراد و کوهبانی، ۱۳۹۳؛ خانجانی، هاشمي، جنگي و بيات ۱۳۹۶؛ عطادخت، تريماني، حضرت‌ساقصلو و مجدى، ۱۳۹۶) و از سوی دیگر با توجه به محدودیت نمونه‌ها در يك گروه از ناتوانی‌های یادگیری، تمام انواع ناتوانی‌های یادگیری به عنوان نمونه انتخاب شدند و نمونه مورد نظر مختص به گروه خاصی از اختلالات یادگیری بود. سپس با تقسیم تصادفی در گروه‌های ۱۵ نفری، ۱۵ نفر در گروه آزمایش و ۱۵ نفر در گروه گواه قرار گرفتند. متغير هوش و پیش‌آزمون نیز، مورد کنترل قرار گرفت. در مرحله

1. Zhang, Chen, Wang & Zhang

اول، دانش آموزانی که شرایط ورود به مطالعه را داشتند مشخص شدند (دانش آموزان پسر ۱۰ تا ۱۱ سال). ۳۰ دانش آموز به عنوان نمونه‌ی پژوهش از مراکز انتخاب شدند. در بررسی ویژگی‌های توصیفی گروه نمونه مشخص شد که این دانش آموزان از خانواده‌های با طبقه اجتماعی اقتصادی متوسط بودند. ملاک‌ها ورود آزمودنی‌ها به پژوهش عبارت بودند از: سن ۱۰ تا ۱۱ سال، جنسیت پسر، وجود ناتوانی یادگیری در دانش آموزان. مهم‌ترین ملاک خروج، شرکت در برنامه‌های آموزشی دیگر و عدم حضور در بیش از یک جلسه بود. در مرحله دوم، دانش آموزانی که انتخاب شدند به صورت تصادفی به دو گروه آزمایش (۱۵ پسر) و گواه (۱۵ پسر) دانش آموز تقسیم شدند. در مرحله سوم، در این مرحله برای پیش آزمون پرسشنامه عصب‌شناختی کولیچ توسط والدین برای دو گروه تکمیل شد. در مرحله چهارم، گروه گواه مداخله‌ای دریافت نکرد و تنها در جریان آموزش‌های عادی مدرسه قرار گرفتند؛ ولی گروه آزمایش، ۲۴ جلسه آموزش (به طور انفرادی) ۴۵ دقیقه‌ای دریافت نمودند. در مرحله پنجم، پس از اتمام آموزش‌ها در ۲۴ جلسه، در مرحله پس آزمون پرسشنامه عصب‌شناختی کولیچ مجددًا توسط والدین تکمیل شد. لازم به ذکر است که ملاحظات اخلاقی در این پژوهش کاملاً رعایت شد، به گونه‌ای که به شرکت‌کنندگان در زمینه محترمانه ماندن اطلاعات، اطمینان خاطر داده شد.

بسته آموزشی نظریه ذهن از مبانی نظری و مقاله‌های مرتبط با آموزش نظریه ذهن واخذ شده است (به نقل از هادوین، بارون کوهن، هولین، هیل، ۱۹۹۶؛ هاپه، ۱۹۹۱). محتوای برنامه مداخله به صورت زیر می‌باشد.

جدول ۱. محتوای برنامه مداخله

تعداد جلسات	هدف	شیوه آموزش
جلسه اول	بازشناسی بیان چهره‌ای آن‌ها را شناسایی کند. علاوه بر این مربی بر روی میز خود مکان‌هایی از قبل آماده کرده بود که هر مکان برای حالت هیجانی مشخصی بود. بعد از ارائه تصویر یا عکس به دانش آموز از وی خواسته شد هر تصویر یا عکس را در مکان مخصوص به خود گذارد. در صورت رخ دادن اشتباه بالافاصله، پاسخ صحیح	تصاویر و عکس‌هایی از چهره که حالات هیجانی مختلف (شادی، غم، ترس و عصبانی) را نشان می‌داد، بدون نظم و ترتیب مشخصی به آزمودنی ارائه شد و از وی درخواست شد
جلسه اول	بازشناسی بیان چهره‌ای هیجانی مشخصی بود. بعد از ارائه تصویر یا عکس به دانش آموز از وی خواسته شد هر تصویر یا عکس را در مکان مخصوص به خود گذارد. در صورت رخ دادن اشتباه بالافاصله، پاسخ صحیح	آن‌ها را شناسایی کند. علاوه بر این مربی بر روی میز خود مکان‌هایی از قبل آماده کرده بود که هر مکان برای حالت هیجانی مشخصی بود. بعد از ارائه تصویر یا عکس به دانش آموز از وی خواسته شد هر تصویر یا عکس را در مکان مخصوص به خود گذارد. در صورت رخ دادن اشتباه بالافاصله، پاسخ صحیح

تعداد جلسات	هدف	شیوه آموزش
		ارائه گردید و بازخورد به دانشآموز داده شد.
جلسه دوم	قضاياوت‌های موقعیت محور	در جلسه دوم، سوم و چهارم، در ابتدا استان برای دانشآموز شرح داده شد، سپس درباره هیجان شخصیت استان سوال شد و بعد از آن دانشآموز باید به سوالی در مورد چرا شخصیت استان این احساس داشت پاسخ گفت. در صورت پاسخ درست، پاسخ دانشآموز تقویت شد؛ برای یک پاسخ غلط، بازخورد فوری، ارائه پاسخ صحیح و توضیح مجدد، توسط مربی ارائه گردید.
جلسه سوم	هیجانات تمايل محور	در جلسه سوم هیجانات تمايل محور درست، پاسخ دانشآموز تقویت شد؛ برای یک پاسخ غلط، بازخورد فوری، ارائه پاسخ صحیح و توضیح مجدد، توسط مربی ارائه گردید.
جلسه چهارم	هیجان باور محور	
جلسه پنجم	تکلیف باور درست ^۱	
جلسه ششم	تکلیف جعبه شکلات	
جلسه هفتم	تکلیف سالی- آن ^۲	در این مرحله استان‌ها برای دانشآموز خوانده شد و اتفاقاتی که در استان برای شخصیت افتاده شرح داده شد و سپس در مورد باور شخصیت استان سوال پرسیده شد. در صورت رخدادن اشتباه در هر سوال، بلافصله بازخورد توسط مربی ارائه گردید.
جلسه هشتم	تکلیف سه جعبه ^۳	
جلسه نهم	تکلیف گاری بستنی فروش	
جلسه دهم	تکلیف داستان سیمون ^۴	
جلسه یازدهم	تکلیف انتقال غیرمنتظره ^۵	

1. True Belief tasks
2. Dally- Anne task
3. The three boxes task
4. The simon story task
5. Unexpected transfer

تعداد جلسات	هدف	شیوه آموزش
جلسه دوازدهم	تکلیف سالی آن و بادی	در این مراحل داستان‌ها برای دانش‌آموز خوانده شد و اتفاقاتی که در داستان برای شخصیت افتاده شرح داده شد و سپس در مورد باور شخصیت داستان سوال پرسیده شد. در صورت رخدادن اشتباه در هر سوال، بلاfacile بازخورد توسط مربی ارائه گردید.
جلسه سیزهم	تکلیف فریب سه جعبه ^۱	
جلسه چهاردهم	تکلیف داستان بیل سارق ^۲	
جلسه پانزدهم	دانستان جان و ماری ^۳	
جلسه شانزدهم	دانستان تظاهر	
جلسه هفدهم	دانستان شوخي کردن	
جلسه هیجدهم	دانستان دروغ گفتن	
جلسه نوزدهم	دانستان دروغ مصلحتی	در هر تکلیف دو داستان همراه با تصویر برای دانش‌آموز خوانده شد. بعد از آن از دانش‌آموز درباره درستی داستان سوال پرسیده شد. در صورت پاسخ درست، پاسخ دانش‌آموز تقویت شد؛ برای پاسخ غلط، بازخورد فوری، ارائه پاسخ صحیح و توضیح مجدد، توسط مربی ارائه گردید.
جلسه بیستم	دانستان سوء تفاهمن	
جلسه بیست و یکم	دانستان لاف زدن	
جلسه بیست و دوم	دانستان احساسات خلاف واقع	
جلسه بیست و سوم	دانستان سرزنش	
جلسه بیست و چهارم	دانستان فراموش کردن	

ابزارهای پژوهش شامل پرسشنامه عصب‌شناختی کولیج^۴، مقیاس تجدیدنظر شده هوشی و کسلر بود.

پرسشنامه عصب‌شناختی کولیج: برای سنجش کارکردهای اجرایی از پرسشنامه عصب‌شناختی کولیج (۲۰۰۲) استفاده شد. این آزمون چندین اختلال عصب‌شناختی و رفتاری را در کودکان و نوجوانان ۵ تا ۱۷ سال را تشخیص می‌دهد. هر اختلال دارای خرده مقیاسی مشخص و مجاز است که سه مورد از این خرده مقیاس‌ها با ۱۹ گویه به ارزیابی

-
1. Three boxes deception task
 - 2.The burglar bill story task
 - 3.John and mary double bluff story
 4. Neurological questionnaire of coolidge

کارکردهای اجرایی می‌پردازد. هشت سؤال اول کارکرد تصمیم‌گیری- برنامه‌ریزی، هشت سؤال دوم سازماندهی و سه سؤال آخر بازداری را می‌سنجد. این آزمون به وسیله والدین و به صورت مقیاس لیکرت پاسخ داده می‌شود. در این مقیاس به گزینه هیچ وقت نمره صفر (۰)، به گزینه گاهی اوقات نمره یک (۱)، به گزینه معمولاً نمره دو (۲) و به گزینه همیشه نمره سه (۳) تعلق می‌گیرد. اعتبار آزمون کولیج با روش همبستگی خرده آزمون‌ها در تشخیص کارکردهای اجرایی ۰/۹۵ و پایایی آن با روش بازآزمایی ۸۷/۰ بدست آمده است (کولیج، ۲۰۰۲). پایایی بدست آمده برای خرده مقیاس سازماندهی و تصمیم‌گیری- برنامه‌ریزی ۸۵/۰ و برای خرده مقیاس بازداری ۶۶/۰، گزارش شده است. همسانی درونی بدست آمده به طور جداگانه برای سازمان‌دهی ۸۱/۰، تصمیم‌گیری- برنامه‌ریزی ۸۲/۰ و بازداری ۵۲/۰ گزارش شده است (علیزاده و زاهدی‌پور، ۱۳۸۳). در پژوهشی که توسط قربان‌زاده و لطفی (۱۳۹۴) بر روی ۵۰ نفر از دانشآموزان کم‌توان‌ذهنی انجام گرفت، ضریب آلفای کرونباخ ۷۳/۰ بدست آمد. در پژوهش حاضر روایی پرسشنامه از طریق همبستگی نمره هر بعد با نمره کل سنجیده شد که در ابعاد تصمیم‌گیری- برنامه‌ریزی ۵۲/۰، سازمان‌دهی ۷۰/۰ و بازداری ۸۱/۰ بدست آمد. همچنین، ثبات درونی نمره کل پرسشنامه از طریق آلفای کرونباخ ۷۳/۰ بدست آمد. ضرایب برای هر یک از ابعاد تصمیم‌گیری- برنامه‌ریزی ۷۱/۰، سازمان‌دهی ۷۴/۰ و بازداری ۷۲/۰ بدست آمد.

مقیاس تجدیدنظرشده هوشی و کسلر برای کودکان: مقیاس هوشی و کسلر برای کودکان (ویسک- آر) در سال ۱۹۴۲ توسط وکسلر به منظور سنجش هوش کودکان تهیه شده است. این مقیاس ۲۵ سال پس از تدوین آن در سال ۱۹۷۴ مورد تجدید نظر قرار گرفت و پس از هنجاریابی به مقیاس تجدید نظر شده هوشی و کسلر برای کودکان (ویسک- آر) نام گذاری گردید. مقیاس دارای ۱۲ خرده آزمون می‌باشد که دو آزمون آن جنبه ذخیره دارد. مقیاس به دو بخش تقسیم می‌شود، بخش اول شامل آزمون کلامی که دارای ۶ خرده آزمون و بخش دوم آزمون غیرکلامی (عملی) که دارای ۶ خرده آزمون می‌باشد (شهیم، ۱۳۸۵). مقیاس ویسک- آر در سال ۱۳۶۴ به منظور سنجش هوش کودکان (۶ تا ۱۳) ساله برای استفاده در شهر شیراز ترجمه، انطباق و با استفاده از یک گروه نمونه ۱۴۰۰ نفری هنجاریابی شد (شهیم، ۱۳۸۵). در پژوهش حاضر، از این آزمون برای کنترل هوش دانشآموزان با ناتوانی یادگیری استفاده شد. پایایی دوباره سنجی آزمون ۰/۴۴ تا ۰/۹۶ (میانه

۰/۰/۷۳) و پایایی دونیم کردن آزمون ۰/۹۸ تا ۰/۴۲ (میانه ۰/۶۹) گزارش شده است. روایی همزمان آن با استفاده از همبستگی نمرات با نمرات بخش عملی مقیاس و کسلر برای کودکان پیش‌دبستانی (ویپسی) ۰/۷۴ بود. ضرایب همبستگی هوش‌بهرهای نمرات بخش کلامی، عملی و کل به ترتیب (۰/۸۴، ۰/۷۶، ۰/۸۰) است. ضرایب همبستگی هوش‌بهرهای کلامی، عملی و معدل کل تحصیلی به ترتیب (۰/۵۲، ۰/۴۰، ۰/۵۳) می‌باشد که در سطح ($p < 0.001$) معنادار بوده که نشان از همیستگی کلامی و هوش‌بهر کل با معدل تحصیلی است (شهیم، ۱۳۸۵).

نتایج

در جدول ۲ یافته‌های توصیفی کار کرد تصمیم‌گیری-برنامه‌ریزی، سازماندهی و بازداری در هر دو گروه آزمایش و گواه به تفکیک ارائه شده است.

جدول ۲. یافته‌های توصیفی خرده مقیاس‌های کارکردهای اجرایی

شاخص آماری	تصمیم‌گیری برنامه‌ریزی	سازماندهی	بازداری
وضعیت	پیش آزمون	پس آزمون	پس آزمون
انحراف استاندارد			
۰/۳۲	۱۶/۵۳	آزمایش	
۱/۷۹	۱۶/۹۳	گواه	
۰/۹۰	۲۰/۲۰	آزمایش	
۱/۹۲	۱۵/۴۶	گواه	
۳/۳۸	۱۷/۰۰	آزمایش	
۰/۷۲	۱۷/۸۶	گواه	
۳/۰۶	۲۰/۵۳	آزمایش	
۱/۷۸	۱۶/۸۰	گواه	
۰/۳۸	۱۴/۱۳	آزمایش	
۱/۹۰	۱۴/۹۳	گواه	
۰/۴۴	۱۸/۴۶	آزمایش	
۱/۶۲	۱۳/۲۶	گواه	

همان‌طور که در جدول ۲ مشاهده می‌شود، میانگین نمرات دانش آموزان گروه آزمایش در پس آزمون کار کرد تصمیم‌گیری-برنامه‌ریزی، سازماندهی و بازداری نسبت به نمرات گروه در پیش آزمون افزایش یافته است. قبل از اجرای این آزمون ابتدا پیش‌فرضهای مربوط به آن (آزمون باکس، آزمون لوین) بررسی شد.

جدول ۳. نتایج آزمون باکس برای ابعاد کارکردهای اجرایی

سطح معناداری	Df2	Df1	F	آماره
۰/۴۵	۳۰/۱۱/۲۳	۱	۰/۳۵	۱۲/۳۴

پیش از تحلیل نتایج مانکوا، آزمون باکس برای ارزیابی شرط برابری ماتریس‌های کوواریانس متغیرهای وابسته انجام شد. سطح معناداری نشان می‌دهد که از مفروضه‌های یکسانی واریانس-کوواریانس تخطی نشده است.

جدول ۴. نتایج آزمون لوین جهت سنجش برابری واریانس مؤلفه‌های کارکردهای اجرایی

متغیر	آماره لوین	Df1	Df2	سطح معناداری
تصمیم‌گیری- برنامه‌ریزی	۰/۰۳	۱	۲۸	۰/۵۵
سازمان‌دهی	۰/۰۹	۱	۲۸	۰/۸۵
بازداری	۰/۰۴	۱	۲۸	۰/۸۳

با توجه به جدول ۴ و با توجه به سطح معناداری هر مؤلفه مشخص شد که تمامی ابعاد کارکردهای اجرایی دارای واریانس برابر در دو گروه آزمایش و گواه هستند. برای پی بردن به تأثیرآموزش نظریه ذهن بر کارکردهای اجرایی، تحلیل کوواریانس چندمتغیره انجام گرفت که نتایج آن در جدول ۵ ارائه شده است.

جدول ۵. یافته‌های آزمون تحلیل کوواریانس چندمتغیره ابعاد کارکردهای اجرایی

متغیر	مجموع مجذورات	درجه آزادی	سطح معناداری	اندازه اثر
تصمیم‌گیری- برنامه‌ریزی	۱۷/۸۲	۱	۱۲/۳۸	۰/۰۰۱
سازمان‌دهی	۳۲/۵۶	۱	۱۷/۳۰	۰/۰۰۲
بازداری	۸۴/۳۸	۱	۲۳/۳۸	۰/۰۰۱

نتایج جدول ۵ نشان می‌دهد، با کنترل متغیر پیش آزمون و هوش‌بهر، بین دو گروه از لحظه تصمیم‌گیری- برنامه‌ریزی ($F=12/38$, $P=0/001$)، سازمان‌دهی ($F=17/38$, $P=0/002$)، بازداری ($F=23/38$, $P=0/001$)، تفاوت معناداری وجود دارد. اندازه اثر نیز در تصمیم‌گیری- برنامه‌ریزی ($\eta^2=0/24$)، سازمان‌دهی ($\eta^2=0/25$)، بازداری ($\eta^2=0/20$) است. میانگین تصمیم‌گیری- برنامه‌ریزی، سازمان‌دهی، بازداری به ترتیب در پس آزمون در گروه آزمایش ($18/64$ ، $46/80$ ، $13/26$) بیشتر از گروه گواه ($15/16$) است. بنابراین، می‌توان گفت که آموزش نظریه ذهن بر کارکردهای اجرایی اثربخش بوده است.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از پژوهش حاضر، اثربخشی آموزش نظریه ذهن بر کارکردهای اجرایی دانش‌آموzan با ناتوانی یادگیری بوده است. نتایج حاکی از آن است که آموزش نظریه ذهن بر کارکردهای اجرایی دانش‌آموzan پسر با ناتوانی یادگیری اثرگذار بوده است. این یافته، همسو با پژوهش‌های خدابخشی، ملک‌پور و عابدی (۱۳۹۴)، دیویس آنگر و کارلسون (۲۰۰۸)، لی، وانگ، وو و هنگ (۲۰۱۴)، وانگ، دوین، وانگ و هیوز (۲۰۱۶)، پاول و کری (۲۰۱۷)، بوسکو، پارولا، ساکو و زیتن (۲۰۱۷)، لچی، بیوانکو، دوین و هیوز (۲۰۱۷)، لوپز و تاورو (۲۰۱۸)، سیاراتنم، نیومن و وینهاتن (۲۰۱۸)، دونیاز، یووز و سلکوک (۲۰۱۸)، کولاری، ترسملیا و اویانگ (۲۰۱۸)، ژانگ، چن، وانگ و ژانگ (۲۰۱۸) است. توانایی نظریه ذهن یک شرط لازم برای دستیابی به سطح بالاتری از کارکردهای اجرایی است زیرا دستیابی به مفاهیم ذهنی به کودک کمک می‌کند تا ذهنیت خود را درک کند که بهنوبه خود باعث کنترل بهتر فرآیندهای ذهنی و عملکرد بهتر فرد در کارکردهای اجرایی می‌شود (پرنر و لانگ، ۲۰۰، به نقل از دونیاز، یووز و سلکوک، ۲۰۱۸). آموزش نظریه ذهن موجب بهبود عملکرد فرد در فرآیندهای شناختی و پردازش شناختی می‌شود که به فرد این توانایی را می‌دهد که کنترل مناسبی بر فرآیندهای ذهنی خود داشته باشد و اطلاعات محیطی و اجتماعی خود را به درستی تبیین و تفسیر کند و از این اطلاعات به درستی برای انجام فعالیت‌های خود استفاده کند که این امر خود موجب بهبود عملکرد فرد در کارکردهای اجرایی می‌شود. همچنین، نظریه ذهن از طریق افزایش توانایی فرد در کاربرد فرآیندهای پردازش شناختی موجب افزایش کنترل اجرایی می‌شود که خود به بهبود عملکرد فرد در کارکردهای اجرایی می‌انجامد. به نظر می‌رسد که همپوشی قابل ملاحظه‌ای بین کارکردهای اجرایی و نظریه ذهن وجود دارد. مسأله توجه، تمرکز، پردازش اطلاعات، حل مسأله، بازداری، تصمیم‌گیری و بسیاری از مفاهیم کارکردهای اجرایی از نکات قابل ملاحظه در نظریه ذهن می‌باشد و زمانی که با آموزش نظریه ذهن، کارکردهای اجرایی به موزات نظریه ذهن بهبود می‌یابد، نتیجه را می‌توان در ارتقای عملکرد فرد در انجام فعالیت‌های مختلف مشاهده کرد. بنا بر این، از آنجا که کارکردهای اجرایی یک توانایی عالی شناختی و فراشناختی است، آموزش نظریه ذهن می‌تواند به بهبود کارکردهای اجرایی بینجامد.

نتایج اول، بیانگر تأثیر آموزش نظریه ذهن بر تصمیم‌گیری برنامه‌ریزی دانش‌آموzan با

ناتوانی یادگیری بوده است. کارکرد تصمیم‌گیری- برنامه‌ریزی موجب بهبود عملکرد دانش- آموزان در انجام تکالیف درسی می‌شود. چی^۱ و همکاران (۲۰۱۱) در پژوهشی به بررسی نظریه ذهن و تصمیم‌گیری در بیماران با ضایعات مغزی پرداختند و به این نتیجه رسیدند که نظریه ذهن و تصمیم‌گیری مرتبط به هم هستند. در همین راستا، بوسکو، پارولا، ساکو و زیتن (۲۰۱۷)، در تحقیقی به بررسی کارکردهای اجرایی و نظریه ذهن در بیماران مبتلا به آسیب مغزی پرداختند. نتایج نشان داد که نظریه ذهن و برنامه‌ریزی باهم در ارتباط هستند. با توجه به پژوهش‌های فوق، آموزش نظریه ذهن می‌تواند مداخله مناسبی برای افزایش توانایی دانشآموزان در کارکرد تصمیم‌گیری- برنامه‌ریزی باشد. تصمیم‌گیری به انتخاب یک گزینه از بین گزینه‌های دیگر در انتهای فرآیندهای شناختی اشاره دارد و برنامه‌ریزی یکی از ابعاد مهم کارکردهای اجرایی است که به عنوان ظرفیت ایجاد و سازماندهی یک توالی از گام‌های ضروری برای انجام رفتارهای هدفمند تعریف می‌شود. آموزش نظریه ذهن موجب گسترش شناخت فرد نسبت به افکار و انتظارات خود و دیگران می‌شود که این امر به تصمیم‌گیری مناسب‌تر فرد می‌انجامد. نظریه ذهن به عنوان یک نوع توانایی در انسان تعریف شده است؛ توانایی که فرد به وسیله آن قادر است، رفتار خود و دیگران را شرح دهد، پیش‌بینی کند. هر اندازه که فرد بیشتر بتواند رفتارهای خود و دیگران را تفسیر و درک کند، بیشتر قادر خواهد بود که عملکرد مناسبی در فرآیند تصمیم‌گیری داشته باشد. نقص در نظریه ذهن موجب بروز مشکلاتی در فرآیند تصمیم‌گیری فرد می‌شود. نظریه ذهن موجب بینش گسترده نسبت به باورها و هیجان‌های دیگران می‌شود (گداستین و واینر، ۲۰۱۲) و ادراک خود اجتماعی فرد را افزایش می‌دهد که در نتیجه این امر، عملکرد فرد در فرآیند تصمیم‌گیری بهبود می‌بابد. یکی از مؤلفه‌های شناخت اجتماعی نظریه ذهن است و توانایی تصمیم‌گیری مرتبط با شناخت اجتماعی است. نظریه ذهن موجب تغییر مناسب رفتار به نشانه‌های زیستی محیطی می‌شود و به فرد این توانایی را می‌دهد که استفاده درستی از نشانه‌های اجتماعی داشته باشد و به تعیین موقعیت ذهنی دیگران با استفاده مؤثر از احساسات پردازد و شرایط اجتماعی انتزاعی را به درستی تجربه و تحلیل کند که این امر به تصمیم‌گیری بهتر فرد می‌انجامد (چی و همکاران، ۲۰۱۱). نظریه ذهن با رشد فرآیندهای

1. Xi

2. Goldstein & Winner

شناختی و فراشناختی به فرد کمک می‌کند که عملکرد خود را ارزیابی کند، ارزش‌ها و اولویت‌های خود را شناسایی کند و تصمیم‌گیری واقع‌بینانه‌تری را اتخاذ نماید. در واقع فرد از طریق شناخت و پیش‌بینی افکار خود و دیگران، تمرکز حواس و مهار افکار نامرتب عملکرد مناسب‌تری را در فرآیند تصمیم‌گیری نشان می‌دهد. آموزش نظریه ذهن موجب می‌شود که فرد هدفی را برای تکالیف و عملکردهای خود را انتخاب کند، عملکرد خود را ارزیابی و از راهبردهای مناسبی برای یادگیری و فعالیت‌های خود استفاده کند و برنامه‌ریزی مناسبی برای هدف و عملکردهای خود اتخاذ نماید. نظریه ذهن موجب بالا رفتن آگاهی و اصلاح شناخت می‌شود و به فرد کمک می‌کند که محدودیت‌های دانش خود را شناسایی کند و ابهامات را به طور عینی ارزیابی کند و یک روش غیرمعصبانه و بی‌طرف را اتخاذ کند که این امر منجر به عملکرد مناسب فرد در کارکرد برنامه‌ریزی می‌شود. در واقع، نظریه ذهن از طریق گسترش شناخت اجتماعی و بهبود پردازش اطلاعات (سیاراتنم، نیومن و وینهاتن، ۲۰۱۸) موجب بهبود عملکرد فرد در برنامه‌ریزی می‌شود. نظریه ذهن موجب بینش گسترده نسبت به رفتارها، احساسات، باورها و انتظارات می‌شود که به فرد این توانایی را می‌دهد تا برنامه‌ریزی خود را به گونه‌ای انجام دهد که به موفقیت در انجام فعالیت موردنظر بیانجامد. بنابراین، آموزش نظریه ذهن موجب می‌شود که فرایند تصمیم‌گیری و برنامه‌ریزی و انجام مناسب فعالیت‌ها در کودکان بهبود یابد و کودکان فعالیت‌های خود را در زمان در نظر گرفته شده انجام دهند.

نتایج دوم، بیانگر تأثیر آموزش نظریه ذهن بر سازماندهی دانش‌آموزان با ناتوانی یادگیری بوده است. این یافته، همسو با پژوهش خدابخشی و همکاران (۱۳۹۴) است. دانش‌آموزان با ناتوانی یادگیری مشکلاتی در کنترل جزئیات زندگی و سازماندهی آن دارند، سازماندهی آن‌ها از کارها، مفاهیم ضعیف است و از یک موضوع به موضوع دیگر می‌پرند. سازماندهی در درک علت بسیاری از بی‌نظمی‌های رفتاری کودکان با ناتوانی یادگیری و انجام تکالیف روزمره زندگی مفید است. نظریه ذهن با رشد مهارت‌های شناختی و فراشناختی به فرد این توانایی را می‌دهد، تا درباره چگونگی تفکر خود و سازماندهی آن فکر کند و بر رفتار و یادگیری خود نظارت کند و به افکارش سازمان دهد و آن‌ها را به طور مناسبی عملی کند و با رشد پردازش شناختی به کودک کمک می‌کند که اطلاعات محیط را مقایسه و در نهایت تغییر، اصلاح و سازمان دهد. بارون-کوهن معتقد بود که نظریه ذهن،

تنها شامل فهم طیفی از حالت‌های ذهنی مانند فکر کردن و دانستن نیست بلکه همانگی توجه در فعالیت‌های معطوف به توجه مشترک را نیز در برمی‌گیرد (هیوز و لیکام، ۲۰۰۴). این امر، موجب افزایش توجه به جنبه‌های مهم تکالیف و کنترل بر روی افکار و سازمان‌دهی می‌شود. طبق نظریه پیچیدگی و کنترل شناختی (زلازو و فرای، ۱۹۹۸)، رشدی که با افزایش سن ایجاد می‌شود، با رشد فراشناخت و تفکر (نظریه ذهن) ارتباط دارد و منجر به افزایش کنترل بر روی افکار و اعمال و سازمان‌دهی آن‌ها می‌گردد. نظریه ذهن شامل قدرت پیش‌بینی، تفسیر، تغییر و درک افکار و احساسات خود و دیگران می‌شود که این درک شناخت حالت‌های ذهنی، به فرد توانایی سازمان‌دهی و کنترل رفتارهای خود را می‌دهد (دونیاز، یوز و سلکوک، ۲۰۱۸). آموزش نظریه ذهن با رشد فرآیندهای شناختی و فراشناختی میزان حواس‌پرتوی کودکان را کاهش می‌دهد و در مقابل موجب افزایش توجه آن‌ها می‌شود که در نتیجه این افزایش توجه، تمکن کودکان بهبود می‌یابد، فرصت پردازش، ذخیره و فراخوانی اطلاعات برای کودکان فراهم می‌شود و در نتیجه موجب بهبود فرآیند سازمان‌دهی می‌شود. مداخله نظریه ذهن از طریق توانبخشی شناختی سرعت پردازش اطلاعات را در کودکان افزایش می‌دهد و موجب افزایش آگاهی، توجه بر سیستم شناختی و پردارش کارآمدتر اطلاعات می‌شود که خود زمینه‌ساز عملکرد بهتر کودکان در فرآیند سازمان‌دهی می‌شود. همچنین، نظریه ذهن از طریق رشد مهارت‌های فراشناختی موجب بهبود توانایی کودک در نگهدارش اطلاعات محیطی و دستکاری این اطلاعات می‌شود و با افزایش کنترل، انعطاف‌پذیری در انتخاب راهبردهای شناختی و رفتاری و ارائه طرح‌های جدیدی برای تنظیم فعالیت‌های اجرایی و کنترل پردازش اطلاعات مبتنی بر محرك‌های اجتماعی و عاطفی (سیاراتنام، نیومن و وینهاتن، ۲۰۱۸) موجب بهبود عملکرد کودکان در فرآیند سازمان‌دهی می‌شود. توانایی کنترل عملکرد اجرایی از طریق نظریه ذهن موجب کنترل و سازمان‌دهی اندیشه‌ها و درک ذهن دیگران می‌شود که این امر به نوبه خود به کودک کمک می‌کند که به افکار، احساسات و فعالیت‌ها خود سازمان‌دهی بدهد. از آنجا که نظریه ذهن موجب بهبود فرآیند سازمان‌دهی در کودکان می‌شود. بنا بر این کودکان می‌توانند، تمکن خود را بر تکالیف افزایش دهند، تکالیف خود را به طور کامل انجام دهند،

1.Heghes & Leekam
2. Zelazo & Frye

بر عملکرد و تکالیف خود نظارت کنند و به سوالات و واکنش‌های دیگران پاسخ مناسب دهند. نظریه ذهن به کودکان این توانایی را می‌دهد که نسبت به باورها و هیجانات خود و دیگران آگاهی پیدا کند که از طریق این آگاهی به سازماندهی افکار و احساسات و سپس فعالیت‌های خود می‌پردازد.

نتایج سوم، بیانگر تأثیر آموزش نظریه ذهن بر بازداری دانش‌آموزان با ناتوانی یادگیری بوده است. بازداری به توانایی سرکوب و خاموش کردن آگاهانه پاسخ‌های خودکار و غالب به منظور ارائه پاسخ‌های مناسب‌تر و هدفمند اشاره دارد. ویژگی بازداری، در منع پاسخ‌ها یا کنترل محرک‌های مزاحم یا پاسخ‌های بازدارنده است (Rende, Ramsberger & Miyake, ۲۰۰۰؛ Hozzinga, Dolan & Vavder- Molen, ۲۰۰۶). اسکولین و بونر^۱ (۲۰۰۵) در پژوهش خود نشان دادند که کنترل مهاری با هم در ارتباط هستند. ماتر، آلکورن و ویلز^۲ (۲۰۰۶) نیز در تحقیقی، به بررسی رابطه نظریه ذهن، حافظه کاری و بازداری در کودکان ۵ تا ۳ سال پرداختند و به این نتیجه رسیدند که نظریه ذهن با بازداری در ارتباط است. همچنین، سورورک، اسکلمن، لنگوت و دوهلن^۳ (۲۰۱۴)، ژانگ، چن، وانگ و ژانگ^۴ (۲۰۱۸) در پژوهش‌های خود نشان دادند که بین نظریه ذهن و کارکردهای اجرایی ارتباط معناداری وجود دارد. طبق نظریه پیچیدگی و کنترل شناختی (Zlažo & Frati, ۱۹۹۸)، رشدی که با افزایش سن ایجاد می‌شود، با رشد فراشناخت و تفکر ارتباط دارد و منجر به افزایش کنترل بر روی افکار و اعمال و سازماندهی آن‌ها می‌گردد. مثلاً عملکرد کودکان در تکالیف، نشان‌هندۀ تغییرات کلی در توانایی منعکس کردن قواعد و انتخاب سنجیده و مناسب از بین آن‌ها می‌باشد. داشتن توانایی نظریه ذهن باعث می‌شود تا افراد بتوانند در موقعیت‌هایی که نیازمند تفسیر و تبیین درست و واقعی است، برای اتخاذ واکنشی مناسب و جلوگیری از واکنش‌های نسنجیده و نامناسب، بهتر عمل کنند. توانایی در ک نظریه ذهن موجب می‌شود تا فرد به موقعیت‌های نادرست و غیر منطقی نیز توجه نماید و سعی کند، بهترین تبیین را در مورد یک موقعیت مشخص داشته باشد، موقعیت‌ها و رفتارهای افراد را به درستی تبیین و پیش‌بینی کند و مناسب ترین

1. Rende, Ramsberger & Miyake

2. Huizinga, Dolan & Vavder- Molen,

3. Scullin & Bonner

4. Mutter, Alcorn & Welsh

5. Schuwerk, Schecklmann, Langguth & Dohnel

عکس العمل را داشته باشد (پرنر، لانگ و کلو^۱، ۲۰۰۲). کارکردهای اجرایی از طریق بازداری قوی ترین ارتباط را با نظریه ذهن دارند. توانایی در پرداختن به رفتار هدفمند و انعطاف‌پذیر تنها هنگامی به دست می‌آید که کودک در ک بازنمایانه‌ای از ذهن را کسب کرده باشد. در ک کودک از اینکه رفتار به وسیله حالت‌های درونی میانجی‌گری می‌شود موجب رشد کنترل رفتارها و گسترش بازداری می‌شود. نظریه ذهن به کودک این توانایی را می‌دهد که حالت‌های ذهنی دیگران از قبیل باورها، خواسته‌ها، آرزوها و قصد آن‌ها در جهت پیش‌بینی و کنترل رفتار خود به کار گیرد. همچنین، نظریه ذهن به فرد توانایی تشخیص احساسات و توانایی‌های خود را می‌دهد و موجب کنترل فرآیندهای شناختی اجتماعی و مدیریت رفتارها و کنترل پردازش اطلاعات اجتماعی و عاطفی می‌شود که خود باعث گسترش توانایی فراشناختی برای نگهداشت اطلاعات در ذهن و دستکاری این اطلاعات می‌شود که درنتیجه، این امر موجب به تأخیر انداختن در میل، اعتقادات و دانستن خود و احساسات واقعی دیگر شخص برای پاسخ منفرد اما صحیح می‌شود (دونیاز، یووز و سلکوک، ۲۰۱۸). بنابراین، آموزش نظریه ذهن کودک را موقعیت‌های هیجانی متفاوتی قرار می‌دهد و موجب می‌شود که کودک دستیابی به تقویت‌کننده‌ها را به تأخیر بیندازد و به شیوه تکلیف‌مدار فعالیت‌های روزمره را انجام دهد و بازداری را در کودکان بهبود بخشد. بدین صورت که انعطاف‌پذیری را در فرآیندهای ذهنی تقویت می‌کند و موجب می‌شود که کودک بتواند حالت‌های ذهنی را شناسایی نموده و واکنش‌هایی را نشان دهد که بیشتر منعکس‌کننده باشد تا واکنشی و بتواند در انجام تکالیف قبل از پاسخ به سوالات و واکنش‌های دیگران، فکر کند و سپس پاسخ و واکنش مناسب را دهد.

در نهایت می‌توان بیان نمود که آموزش نظریه ذهن بر کارکردهای اجرایی در دانشآموزان با ناتوانی یادگیری اثربخش بوده است. منحصر بودن آزمودنی‌ها به دانشآموزان پسر و عدم امکان پیگیری از محدودیت‌های این پژوهش هستند که برای پژوهش‌های آتی توصیه می‌شود که این پژوهش با دانشآموزان دختر و متغیرهای دیگری مانند هوش هیجانی و سایر گروه‌های کودکان با نیاز ویژه گروه‌های سنی بررسی شود و از دوره‌های پیگیری استفاده شود. به عنوان پیشنهاد کاربردی توصیه می‌شود که آموزش نظریه ذهن به عنوان بخشی از روش‌های آموزشی مورد توجه قرار گیرد و معلمان و مریبان افزون

بر روش‌های دیگر آموزشی این روش آموزشی را نیز به دانش‌آموزان با ناتوانی یادگیری آموزش دهنده.

تشکر و قدردانی

بدین وسیله از معلمان و دانش‌آموزان مراکز ناتوانی یادگیری شهر شیراز که در انجام این پژوهش همکاری لازم را داشتند، کمال تشکر را دارم.

منابع

- خانجانی، ز.، و هداوندخانی، ف. (۱۳۸۸). نظریه ذهن: تحول و رویکردها. *فصلنامه علمی پژوهشی روانشناسی دانشگاه تبریز*، ۱۰، ۱۱۶، ۸۹-۱۶.
- خانجانی، ز.، هاشمی، ت.، جنگی، ش.، و بیات، احمد. (۱۳۹۴). مقایسه حافظه کاری، سازمان‌دهی، برنامه‌ریزی کودکان با ناتوانی یادگیری و بدون ناتوانی یادگیری. *مجله سلامت روانی کودک*، ۲، ۳، ۸۹-۱۰۲.
- خدابخشی، م.، ملک‌پور، م.، و عابدی، ا. (۱۳۹۴). تأثیر آموزش مبتنی بر نظریه ذهن بر عملکرد ذهن خوانی و کارکردهای اجرایی در کودکان مبتلا به اختلال‌های طیف اتیسم. *مجله روانپزشکی و روانشناسی بالینی ایران*، ۲۱، ۲، ۱۶۶-۱۵۵.
- خسروراد، ر.، و سلطانی کوهبنانی، س. (۱۳۹۳). رابطه کارکردهای اجرایی مغز و نظریه ذهن در دانش‌آموزان با اختلال یادگیری ریاضی. *مجله دانشگاه علوم پزشکی سبزوار*، ۲۱، ۶۰-۵۴.
- شهیم، س. (۱۳۸۵). مقیاس تجدید نظر شده‌ی هوشی و کسلر برای کودکان. *دستورکار و هنجارها، شیراز: انتشارات دانشگاه شیراز*, چاپ چهارم.
- عطادخت، ا.، نریمانی، م.، حضرتی‌ساقصلو، ش.، و مجدى، ه. (۱۳۹۶). مقایسه توانایی برنامه-ریزی، سازمان‌دهی و انعطاف‌پذیری شناختی در دانش‌آموزان با و بدون اختلال یادگیری خاص. *فصلنامه راهبردهای شناختی در یادگیری*، ۱۰، ۱۵-۱.
- علیزاده، ح. (۱۳۸۵). اختلال نارسایی توجه- فزون جنبشی. *تهران: انتشارات رشد*.
- علیزاده، ح.، و زاهدی‌پور، م. (۱۳۸۳). کارکردهای اجرایی در کودکان با و بدون اختلال هماهنگی رشدی. *تازه‌های علوم شناختی*، ۳، ۶، ۷۰-۵۷.
- قربان‌زاده، ب.، و لطفی، م. (۱۳۹۴). تأثیر تمرین حرکات موزون بر کارکردهای اجرایی

کم توان ذهنی آموزش پذیر. مدیریت ارتقای سلامت، ۴، ۳۱-۲۲.

میرمهدی، ع.، علیزاده، ح.، و سیف نراقی، م. (۱۳۸۸). تأثیر آموزش کارکردهای اجرایی بر عملکرد ریاضیات و خواندن دانش آموزان ابتدایی با ناتوانی یادگیری. پژوهش در حیطه کودکان استثنایی، ۱، ۱۲-۱.

- Barkley, R. A. (1997) . *ADHD and nature of self-control*. Guilford press
- Baron-cohen, S .(2001). Theory of mind in normal development and Autism. *Priseme*, 34(1): 74-183.
- Bosco, F.M., Parola, A., Sacco, K., Zettin, M.,& Angeleri, R. (2017). Communicative-pragmatic disorders in traumatic brain injury: The role of theory of mind and executive functions. *Brain and Language* 168: 73-83.
- Coolidge, F. M., Thede, L.L., Stewart, S.E., & Segal, D. L. (2002). The Coolidge personality and neuropsychological inventory for children (CPNI). *Behavior Modification*, 26(4): 550-566.
- Davis-Unger, A. C., & Carlson, S. M. (2008). Children's teaching skill: The role of theory of mind and executive function . *Mind, Brain, and Education*, 2(3), 128-135.
- Doenyas, C., Yavuz, H. M., & Selcuk, B. (2018). Not just a sum of its parts: How tasks of the theory of mind scale relate to executive function across time. *Journal of experimental child psychology*, 166, 485-501.
- Doherty, M. (2008). Theory of mind: How children understand others' Thoughts and feeling. Psychology Press.
- Ferguson, F. J., & Austin, A. J. (2010). Associations of trait and ability emotional intelligence with performance on Theory of Mind tasks in an adult sample. *Personality and Individual Differences*,49(5),414-418.
- Flavell, J. H. (1963). *The Developmental Psychology of Jean Piaget*, New York: Van Nostrand.
- Gartland , D., & Strosnider R .(2017). Learning disabilities and achieving high-quality education standerd. *Learning Disability Quarter*, 40(3):152-154.
- Goldstein T.R., & Winner E. (2012).Enhancing empathy and theory of mind. *Journal of Cognition and Develioptment*, 13(1), 19-37.
- Hadwin, J., Baron-Cohen, S., Howlin, P., & Hill, K. (1996). Can we teach children with autism to understand emotions, belief, or pretence? *Development and psychopathology*, 8(2), 345-365.
- Happe, F. G. E. (1991). Theory of mind and communication in autism (Doctoral dissertation, University of London).
- Hughes, C., &Leekam, S. (2004). What are the links between of mind and social ralations? Review, reflections and new directions for studies of typical and atypical development. *Social Development*, 13(4): 590-619.
- Huizinga, M., Dolan, C.V., & Van der Molen, M.W. (2006). Age-related change in executive function: developmental trends and a latent variable analysis. *Neuropsychologia*, 44 (11), 2017–2036.

- Kouklari, E. C., Tsermentseli, S., & Auyeung, B. (2018). Executive function predicts theory of mind but not social verbal communication in school-aged children with autism spectrum disorder. *Research in developmental disabilities*, 76, 12-24.
- Lecce, S., Bianco, F., Devine, R. T., & Hughes, C. (2017). Relations between theory of mind and executive function in middle childhood: A short-term longitudinal study. *Journal of experimental child psychology*, 163, 69-86.
- Li, X., Wang, K., Wu, J., Hong, Y., Zhao, J., Feng, X., & Zhang, X. (2014). The link between impaired theory of mind and executive function in children with cerebral palsy. *Research in developmental disabilities*, 35(7), 1686-1693.
- López-Navarro, E. (2018). Contributions of executive functions components to affective and cognitive theory of mind in outpatients diagnosed with schizophrenia. *Psychiatry research*, 269, 124-125.
- Mutter, B., Alcorn, M.B., & Welsh, M. (2006). Theory of mind and executive function: Working-Memory capacity and inhibitory control as predictors of false-belief task performance. *Journal of Perceptual and Motor skills*, 120(3): 891-835.
- Perner, J., & Lang, B. (1999). Development of theory of mind and executive control. *Trends in Cognitive Sciences*, 3(9): 337-344.
- Perner, J., Lang, B., & Kloo, D. (2002). Theory of mind and Self-Control: More than a Common Problem of Inhibition. *Child Development*, 73(3): 752-767.
- Powell, L. J., & Carey S. (2017). Executive function depletion in children and its impact on theory of mind. *Journal of Cognition*, 164, 150-162.
- Premack, D.G., & Woodruff, G. (1978). Does the Chimpanzee Have a Theory of Mind?. *Behavioral and Brain Sciences*, 1(4), 515-526.
- Rende, B., Ramsberger, G., & Miyake, A; (2002). Commonalitise and differences in the working memory components underlying letter and category fluency tasks. A dual-task investigation. *Journal of Neuropsychology*, 16 (3), 309-321.
- Schuwerk, T., Schecklmann, M., Langguth, B., Dohnel, K., Sodian , B., & Sommer, M. (2014). Inhibiting the posterior medial prefrontal cortex by rTMS decreases the discrepancy between self and other in theory of mind reasoning. *Behavioural Brain Research*, 274: 312-318.
- Scullin, M. H., & Bonner, K. (2006). Theory of mind, inhibitory control, and preschool-age children's suggestibility in different interviewing contexts. *Journal of Experimental Child Psychology*, 93(2): 120-138.
- Sivaratnam, C., Newman, L., & Rinehart, N. (2018). Emotion-recognition and theory of mind in high-functioning children with ASD: Relationships with attachment security and executive functioning. *Research in Autism Spectrum Disorders*, 53, 31-40.
- Torgesen, J. K. (1977). Congruence of factors in the task performance of learning disabled of children. A theoretical assessment. *Journal of Learning Disabilities*, 10, 27-34.
- Wang, Z., Devine, R. T., Wong, K. K., & Hughes, C. (2016). Theory of mind

- and executive function during middle childhood across cultures. *Journal of experimental child psychology*, 149, 6-22.
- Xi, C., Zhu, Y., Niu, C., Zhu, C., Lee, T. M., Tian, Y., & Wang, K. (2011). Contributions of subregions of the prefrontal cortex to the theory of mind and decision making. *Behavioural brain research*, 221(2), 587-593.
- Zelazo, P. D., & Frye, D. (1998). Cognitive complexity and control: II. The development of executive function in childhood. *Current Directions in Psychological Science*, 7, 121-126.
- Zhang, T., Chen, L., Wang, Y., Zhang, M., Wang, L., Xu, X., & Zhou, N. (2018). Impaired theory of mind in Chinese children and adolescents with idiopathic generalized epilepsy: Association with behavioral manifestations of executive dysfunction. *Epilepsy & Behavior*, 79, 205-212.